

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Johan[n]e presbytero. Cap[itulum]. cxliiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

Arallū girulozū fuit: cū quo in v̄ginitate pseue
rauit. Quo mortuo coacta p̄ patrē cesford regē
maritū accepit: et hūc ad tantā pudicitā incita
uit: vt. xij. annis secū in cōiugio manēs; illiba
ra custodiret. A quo tādē patrē defuncto obrē
nuit: vt absoluta a cōiugio monasteriū ingre
deret. Sicq; i cenobi ovginū v̄b̄is coludī sub
obediētia elbe abbatisse amice regis a sacō p̄l
frido ep̄o sacū velamē accepit: et ibidē anno in
regro deo seruēs māsit: deide. p̄pter sc̄itatis
ei? famā electa est abbatissa in regione elgo in
p̄vincia or̄sallū angloz: q̄ est insula paludib?
circūdata: vbi mira sc̄itrate p̄pollēs mōasteriū
sibi cōmissuz strenue gubernabat. Et post ānos
vij. grauiss. mo percussa morbo ad extrema de
uentēs: q̄cut in pace feliciter. fr. kal. iulij. Cui
soroz: ipsius serb: uch successit i regimine abba
tie. ¶ Post annos x̄o. vi. cū corp? sc̄e v̄ginis in
loculo ligneo subterraneo faceret: et multis h̄tu
rib? et signis clareret: ipm̄q; soroz: ipsius abba
tissa in tumulo marmoreo leuare decreuisset:
misit nūcios cū nauī ad aliā insulā p̄ marmoz
bus appoztādīs: q̄ in ip̄o loco arcā ad mensurā
corp̄is ei? diuinit? excisaz: vbi caput facere de
buisset: aliquātulū cōcauā iuenerūt: quā ad mo
nasteriū deferētes corp? in ip̄a eq̄ sibi: vt dictū
est cōueniēte collocarūt: qd̄ oīno icorruptū mi
roq; fragrans odore reptū est. Vult? etiā qd̄ ei
in vitima ei? egritudine p̄ apostematis ic̄siōe fa
ctū fuerat: cū q̄ adhuc apro decesserat: solidatū
iuenerūt oīsa signū ic̄siōis pulssima cicatri
ce. Et cū sc̄itū corp? in nouo sepulchro recode
ret: audita est vox ex ip̄o cadauere dicens. Sit
gl̄ia noi dñi. Lactu h̄o tā ip̄ius corp̄is q̄ p̄io
ris loculū ac vestiū suarū multi egrī a diuersis
languoribus sanati sunt.

De sancta maria de cegnies Cap. cxxij.

Aria de cegnies cui?

vitā scribit iacob? de vitriaco orta
villa niuella ep̄ar? leodij mediocri
bus parētib? diuitib? artamē: oīa p̄
ep̄i amore ab ānis puerilib? cōrēpsit: et deo hui
re sollicitē curauit. Que ānoz. xij. cuidā iohāni
s̄ inuita a parētib? in piugū tradita est: et secū
cōhabitās tā asp̄ima p̄nia se macerauit: q̄ sue
sc̄itatis exēplo virū: vt optabar ad castitātē in
durt: et ad villā q̄ d̄z villēborh̄ ip̄a vna secū se
pius adibat: ibiq; ābo cōiuges leprosis ministe
riū exhibebāt. Tādē v̄ri instātib? p̄cib? obten
ta licētia: x̄po seruētū? h̄uire cepit: et ad suozū
nocres insomnes in orone ducere: seiunijs et di
sc̄iplinis carnē affligere: et vltib? induta incede
re: ac eccl̄ias frequētare. Cū autē i die pasceue
a sacerdote moneret: vt lachrymarū inundatiā
aliquātulū cōhiberet: orauit maria p̄ ps̄bytero:
qui eodē die celebrās tāto lachrymarū ibre p̄
fundit: vt etiā altaris pallia irrigaret. ¶ P̄nia
h̄o ip̄ius admirabilis extitit: adeo vt continuo

trētēto ab exaltatiōe sancte crucis vsq; ad pas
scha in pane et aqua quortidie ieiunaret: et inde
nil attenuata: nec etiā ex hoc opera manū in
termittēret. Cui sepius angeli apparebant: eā
q; diuinis colloquijs refouebant: p̄cipue tamē
eius angelus ad sui custodiā dat? ei quasi quos
tidie assistebar: cui dei ancilla: vt suo abbatī in
oībus obediens erat. Aliqñ etiā a iohāne euā
gelista exstēs in mēsa celestibus lapidus refe
cta est. Aliqñ. xxxv. diebus sine v̄llo cibo in silē
tio p̄durauit. ¶ Reuelationib? autē celestibus cre
bro consolabaf. ¶ Per annos singulos eccl̄es
am genitricis dei de cegnies visitabat: et sine vl
la esca vadens et rediens triduanū iter agebat.
Angelisq; duo ip̄am a dextris et a sinistris in ip̄a
via continue dirigebant: eāq; ab omni periculo
calore et pluuia pregebant. Plerūq; em̄ imbre
cadente vestibus oīno siccis incedebar. ¶ Des
mones autē suis orationib? mira virtute compe
scuit. Quoscunq; etiā p̄tunciq; male dispositos
se visitantes suis sermonib? ad penitentiā
puocauit. Quacūq; tribulatione depressos ad
summā paciētā iduxit. Frequēter puer selus
dum sacra leuaret hostia in manibus sacerdos
tis ei apparuit. Plerūq; glorioz: iohāne eide se
reuelauit. Plerūq; et ei deuor? iohānes euāge
lista eide assistit qui aliqñ in specie aquile alis
collum cōplexans rostrū in pectore figens in
undantia lachrymarū ipsam repente repleuit.
¶ Deniq; frequentā hominū ad se cōcurrētū
fugiens ex insuella discessit. Et reuelatione di
uina locum sancti nicolai de cegnies sibi visum
ad quietē elegit: vbi sanct? cōfessor: loci patro
nus sibi apparuit: ip̄amq; noctu clausis ianuis
in eccl̄esā intromisit. Ibi quoq; sanctitate re
pleta et virtutū op̄ibus insigniter glorioza vsq;
ad finē vite permansit. Obitum autē suū per. vi.
annos ante p̄sciuit et aliquib? p̄dixit: d̄seb?
liij. ante sui exitū cōmunionē sacra sola refecta
sine alio cibo perdurauit. In cui? vitima et lon
ga egritudine consueta semper vitā et absti
nentiā seruauit: et nunq; a soleypote filia luctis
oculos aduertit: multas quoq; in ip̄a infirmī
tate reuelationes diuinas habuit: ex quibus al
qua reuelauit. Cui languētū angeli assistebar: et
eā diuinis allocutionibus cōfortabāt. Sed dū
extremā v̄nctionē reciperet: x̄ps cum apostolis
eide aduenit et crucē ad pedes ei? affixit. Pe
trus quoq; clauēs celestis regni eide referan
di visibiliter ostendit. Quā cū ad extrema ten
dentē tolosanus ep̄s visitasset: vidit illā in acra
a dei genitricē leuari et ab angelis obuiatibus
comitari. Sicq; sanctitate consumata x̄po dño
ei in v̄ltimis apparente eiusq; sp̄is affluente
die dñico in vigilia iohannis baptiste hora diei
st. obdormiuit in pace. Anno gratie. D. cxxij.
fr. kal. iulij. Sepultaq; iacet cegnies in eccl̄es
ia sancti nicolai miraculis flagrans.

De sancto iohāne presbytero. Cap. cxxliij.

Iohannes presbyter et martyr rome sub iuliano cesare apostata passus est. Quem cum impius imperator xpm publice predicatorem fama referere coperisset ipm teneri: et inauditum in via salariam veterem adduci precepit: ubi si non adoraret sinu

lathrum solis ante ipm idolum decollari mandavit. Qui illud tractus cum adorare cōtemneret iuxta sententiā principis capite cesus est. kalendas iunij. vt in martyologio adonis habet.

De sancto Felice presbytero et mar. Ep. cxlv.

Felix presbyter a martyrii in tusciana ciuitate uernisa sub turcio preside passus est tempore valeriani. Qui cum xpm confiteretur et idolorum abominanda sacrificia execraret: necnon xpianos do-

cens ad martyrium singulos hortaretur. Turcius a valeriano imperatore ad ipam ciuitatem missus tenuit felicem presbyterum. Cuius os iam diu lapidibus coronandi fecit: donec spiritus emitteret. Cuius corpus hyreneus diaconus iuxta muros ciuitatis surri sepeluit. it. kalen. iulij.

Explicit liber quintus.

Incipit plogus sexti libri.

Sextus liber huius catalogi cum alijs quattuor sequentibus vsq; ad vndecimum exclusiue: continet gesta et passiones sanctorum quorum festiuitates eueniunt: infra tps in quo representat ecclesia ex

ipius diuine sponse et uerbi dei coniugio filiorum multiplicatione et propagatione: qd tps fuit a pime ecclesie fundatone facta per apostolos et durauit vsq; ad finem seculi. Hoc aut tps ecclesia representat ab octaua corporis xpi que plerumq; cōtingit circa festum natiuitatis sancti iohannis baptiste vsq; ad aduentum dñi. Hori aut filiorum quidam fuerunt ipius ecclesie fundatores vt apostoli: quidam edificatores: vt doctores: quidam conseruatores: vt confessores: quidam defensores vt martyres: quidam augmentatores: vt uirgines: idcirco tēpus ipsum in quinque partes: et per cōsequens in. v. libros diuisum est.

Nam in hoc. vi. libro mystice figuratur filij

ecclesie fundatores: scz apostoli a natiuitate uerbi delictz iohannis baptiste vsq; ad kalen. augusti. Et hoc sub figura regum israel et iuda: quorum libri tunc legunt: p quos apostoli designant: q principes populorum facti et a deo principes sup oem terram constituti: cum xpo quoq; in. xij. sedib; in die iudicij cōfessuri eidē regi regum cōregnare credunt. Nā et mattheus euangelista in generatōe xpi. xvi. reges enumerat a dauid vsq; ad iechoniam: a quibus xps est p carnē ppagatus: signifi cates. xij. apostolos: quorum duo euangeliste fuerunt: et alios duos euangelistas necnō paulum et barnabā doctores gentium: a quibus dei filius p euangelium quo ad mundi noticiā quodammodo est regeneratus. In septimo libro figuratur ecclesie cōstructores: scilz doctores a kalē. augusti vsq; ad kalen. septēbris sub figura sapientissimi salomonis: cuius tunc libri legunt: cuius vsq; uices in ecclesia gerunt doctores scilz diuina sapientia repleti: et quib; tā in grecorum q; latinorum ecclesia quatuor principales existunt: p quatuor libros sapientie designati. In octauo libro figurant ecclesie cōseruatores: uidelz confessores p totum mēsem septēbris. Et hoc sub figura sanctorum Job: Tobie: Judith et Iheser: quorum gesta tūc recolunt: cōfessionē et patientiā confessorum denotantia: q in tribulatione positi in diu carnē et diabolum trūpharunt. In nono libro figuratur ecclesie defensores. i. martyres p totum mēsem octobris: sub typo setoz machabeoz: quorum tūc libri ponunt: q uel scilz martyres p fide sic et illi p dei lege vsq; ad effusionē sanguinis uiriliter decertarunt. In decimo libro figurant ecclesie augmentatores: scz uirgines p totum mēsem nouēbris vsq; ad aduentum: et hoc sub figura prophetarum quorum tunc uaticinia recolunt: q vt plurimum spreto carnali cōiugio mētis et corporis integritate dño seruantes aduentum xpi et futura tpa p spm predictauerunt. Hic ergo sextus liber cōtinet gesta sanctorum illorum: quorum festa occurrunt infra tps in quo representant ecclesie fundatores: q fuerunt apostoli: qui ecclesiam ipam nedū principali uerbi dei predicatōe: sed etiā sui sanguinis effusione fundarunt: quod tēpus ecclesia representat ab octaua corporis xpi siue a natiuitatis festo sancti iohannis baptiste vsq; ad kalen. augusti. Et hi vt dictum est sub figura regum israel: quorum tunc libri legunt. Ad huius ergo tēporis festa pertractanda ueniendum est. Et quia hoc tempore libri regum leguntur: merito festis sanctorum temporis gesta illorum sanctorum regum premitteuntur: quorum dies obitus certi nullo loco reperuntur: uidelz ezechie et iosie. Soli enim hi duo cum tertio dauid propheta sancto ex omnibus regibus israel. Ecclesiastici. xlvij. et. xlix. inter patres sanctos illius temporis sancti nominantur. Sed de dauid suo certo die festo suo loco tractatus fuit: uidelz. iij. kalen. januarij. Ideo de ezechia et iosia dicendum est.